

Στις Θερμοπύλες με τον Λεωνίδα

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Γεροστάθης συνέχισε:

Ο περσικός στρατός έπαθε πανωλεθρία στον Μαραθώνα. Οι Πέρσες επέστρεψαν στην πατρίδα τους ηττημένοι και ντροπιασμένοι, αλλά ο βασιλιάς Δαρείος δεν παραιτήθηκε από τον σκοπό του, να καταστρέψει την Αθήνα, που του είχε αντισταθεί. Αμέσως λοιπόν άρχισε την προετοιμασία για μια νέα εκστρατεία. Πέθανε όμως και τον διαδέχθηκε στον θρόνο ο γιος του, ο Ξέρξης, που τον ξεπερνούσε σε περηφάνια και αλαζονεία. Ο Ξέρξης λοιπόν αποφάσισε να συγκροτήσει τη μεγαλύτερη στρατιά όλων των εποχών. Έφτιαξε στρατό και στόλο πρωτοφανή. Πάνω από ένα εκατομμύριο ήταν οι στρατιώτες του και μαζί με το βοηθητικό προσωπικό και τους δούλους που ακολουθούσαν έφταναν τα δυο εκατομμύρια. Ο στόλος του περιλάμβανε πάνω από χίλια τετρακόσια πολεμικά πλοία κι άλλα τόσα φορτηγά. Οι δυνάμεις του αριθμητικά ήταν τεράστιες κι ο οπλισμός τους ήταν ό,τι καλύτερο και ισχυρότερο μπορούμε να φανταστούμε για την εποχή εκείνη. Ας δούμε όμως τι κατόρθωσαν...

Με τη στρατιά του ο Ξέρξης πέρασε από την Ασία στην Ευρώπη φτιάχνοντας με τα πλοία του γέφυρα στα Δαρδανέλλια. Λέγεται μάλιστα πως, επειδή θαλασσοταραχή εμπόδιζε το στήσιμο της γέφυρας, ο Ξέρξης διέταξε να δείρουν με αλυσίδες τη

θάλασσα...

Απ' όπου περνούσε ο άπειρος περσικός στρατός έσπερνε το φόβο και την καταστροφή. Θράκη, Μακεδονία και Θεσσαλία δεν μπόρεσαν να του αντισταθούν. Προχωρούσε ανεμπόδιστος προς την Αθήνα. Έπρεπε όμως να περάσει από τις Θερμοπύλες, ένα πολύ στενό πέρασμα ανάμεσα στο βουνό Οίτη και στη θάλασσα. Σ' αυτό το στενό είχαν συγκεντρώσει οι Έλληνες τις μηδαμινές - μπροστά στις περσικές - δυνάμεις τους. Έξι χιλιάδες άντρες υπό την αρχηγία του Σπαρτιάτη βασιλιά Λεωνίδα. Ανάμεσά τους τριακόσιοι Σπαρτιάτες και εφτακόσιοι από την πόλη Θεσπιές.

Όταν ο Ξέρξης πληροφορήθηκε πόσοι Έλληνες φύλαγαν τα στενά και θα μάχονταν τον φοβερό στρατό του, τους ειρωνεύτηκε σκληρά. Θεώρησε γελοία την αντίστασή τους και μήνυσε στον Λεωνίδα να αναλογιστεί τι πανωλεθρία τον περιμένει και του έδωσε διορία τεσσάρων ημερών, για να πάρει τον στρατό του και να φύγει. Φυσικά οι Έλληνες όχι μόνο έμειναν αμετακίνητοι στις θέσεις τους, αλλά εξακολούθησαν την ζωή τους σαν να μη συνέβαινε τίποτα έκτακτο, λούζονταν μάλιστα και προετοιμάζονταν για τη μάχη σαν να ετοιμάζονταν για κάποια γιορτή. Δεύτερη φορά ο Ξέρξης έστειλε αγγελιοφόρους και ζήτησε από τον Λεωνίδα να παραδώσει τα όπλα. «Μολών λαβέ», «Έλα να τα πάρεις», ήταν η ατρόμητη απάντηση του Λεωνίδα, που έμεινε στην ιστορία. Μάλιστα ένας Πέρσης αγγελιοφόρος, για να φοβίσει τους Έλληνες, είπε πως είναι τόσο πολυπληθές το περσικό στράτευμα, ώστε τα βέλη τους θα σκεπάσουν τον ήλιο. «Τόσο το καλύτερο! Θα πολεμήσουμε στη σκιά!», απάντησαν ατρόμητοι οι Σπαρτιάτες.

, που περιφρονούσαν την

Δυο μέρες οι Πέρσες

ασταμάτητα εξαπέλυαν επιθέσεις. Χιλιάδες βάρβαροι έπεφταν κατά κύματα πάνω

στους γενναίους που φύλαγαν τις Θερμοπύλες. Σαν βράχος αμετακίνητος ήταν η ελληνική άμυνα. Οι Πέρσες δεν μπορούσαν να περάσουν. Χιλιάδες τα πτώματά τους στοιβάζονταν, η ελληνική ψυχή φαινόταν ακατάβλητη, η μάχη θα κερδιζόταν απ' τους ολιγάριθμους υπερασπιστές των στενών. Αλλά, ό,τι δεν κατάφερε η δύναμη των όπλων, το κατάφερε η δύναμη του χρήματος.

Παρουσιάστηκε στον Ξέρξη κάποιος Έλληνας, ονόματι Εφιάλτης, ο οποίος, για να κερδίσει λίγα χρήματα, καταδέχτηκε να προδώσει τους συμπατριώτες του. Υποσχέθηκε στον Πέρση βασιλιά να οδηγήσει τμήματα του στρατού του μέσα από μυστικά μονοπάτια της Οίτης πίσω από το ελληνικό στρατόπεδο. Οι υπερασπιστές των στενών θα κυκλώνονταν, η αντίστασή τους θα ήταν μάταιη. Η μάχη θα κρινόταν υπέρ των Περσών. Ο Εφιάλτης - που το όνομά του έμεινε στην ιστορία τρομερό κι αποκρουστικό - οδήγησε τα περσικά στρατεύματα στα νώτα του ελληνικού στρατού. Όταν ο Λεωνίδας κατάλαβε πως είχε προδοθεί και κυκλωθεί και πως ο αγώνας θα ήταν μάταιος, διέταξε να φύγουν όλοι οι άλλοι Έλληνες εκτός από τους Σπαρτιάτες. Οι μεν άλλοι Έλληνες έπρεπε να φύγουν για να πολεμήσουν κάπου αλλού τους Πέρσες, οι Σπαρτιάτες όμως δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν το πεδίο της μάχης για κανέναν λόγο. Ακόμα κι αν ο θάνατος ήταν σίγουρος, ακόμα κι αν η μάχη είχε κριθεί, οι νόμοι της πατρίδας τους απαιτούσαν να μείνουν και να πολεμήσουν μέχρι να πεθάνουν. Επιπλέον οι Έλληνες είχαν πάρει χρησμό από το Μαντείο των Δελφών γι' αυτή τη μάχη, ο οποίος έλεγε πως "Ή θα χαθεί η Σπάρτη ή θα σκοτωθεί ένας βασιλιάς της στις Θερμοπύλες". Φυσικά ο Λεωνίδας ήταν έτοιμος να επαληθεύσει τον χρησμό δίνοντας τη ζωή του!. Έμειναν λοιπόν στο πεδίο της μάχης αποφασισμένοι να πεθάνουν ηρωικά οι τριακόσιοι Σπαρτιάτες. Κοντά τους έμειναν και οι εφτακόσιοι Θεσπιείς, τους οποίους δεν πρέπει να λησμονούμε. Νύχτα ακόμη ο Λεωνίδας έδωσε το σύνθημα της ύστατης μάχης. Σαν μανιασμένα λιοντάρια επιτέθηκαν οι Έλληνες και

Το άγαλμα του Λεωνίδα

φή. Είκοσι χιλιάδες Πέρσες, ανάμεσά τους και
ν, μέχρι να εξαντληθούν και να πέσουν στο
κόσιοι Σπαρτιάτες και οι εφτακόσιοι Θεσπιείς
νάμεσά τους.

κάθοδό του προς την Αθήνα. Αλλά στους αιώνες και στην ιστορία η μάχη στις Θερμοπύλες καταγράφεται ως η ενδοξότερη πολεμική πράξη των αρχαίων Ελλήνων. Η θυσία του Λεωνίδα και των παλικαριών του ήταν μια ένδοξη νίκη του ελληνικού πνεύματος, της ξεχωριστής ανδρείας, της φιλοπατρίας και της υποταγής στους νόμους.

Αργότερα οι Σπαρτιάτες έστησαν στο πεδίο της μάχης ένα λιτό μαρμάρινο μνημείο πάνω στο οποίο χάραξαν το εξής αθάνατο ρητό:

“ὦ ξεῖν, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις,
ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι”

Δηλαδή: “ὦ ξένε, φέρε το μήνυμα στους Λακεδαιμονίους (Σπαρτιάτες) πως εδώ κειτόμαστε νεκροί υπακούοντας στις προσταγές τους (στους νόμους τους).

Ο Γεροστάθης τελείωσε τη διήγησή του ολοφάνερα συγκινημένος. Κι όλοι εμείς μείναμε σιωπηλοί αναλογιζόμενοι τα λαμπρά κατορθώματα των προγόνων μας. Λίγα λεπτά αργότερα ο Γεροστάθης έσπασε τη σιωπή μας λέγοντας:

- Αυτά τα λαμπρά κατορθώματα, παιδιά μου, δεν θα πραγματοποιούνταν αν οι αρχαίοι Σπαρτιάτες, αλλά και όλοι οι αρχαίοι Έλληνες δεν γύμναζαν καθημερινά το σώμα τους και αν δεν ζούσαν λιτά και με εγκράτεια και προτιμούσαν μια ζωή γεμάτη απολαύσεις και ηδονές και καλοπέραση. Η φίλη μας, λοιπόν, η γυμναστική μάς εγγυάται δύναμη και υγεία. Αλλά βέβαια και στη γυμναστική δεν πρέπει να το παρακάνουμε με υπερβολές. Θα γυμνάζεται ο καθένας σύμφωνα με τις δυνάμεις και την αντοχή του, για να μην εξαντλήσει το σώμα του.

Ας χωρίσουμε γι' απόψε και να θυμάστε, παιδιά, αυτό το δίστιχο:

“Τακτικά αν ασκείς το σώμα, γίνεσαι και υγιής
και γενναίος της πατρίδας ήρωας κι υπερασπιστής”.

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις την αφήγηση της ιστορίας

[%gerosthathis_Thermopyles%](#)